

Miercuri, 12 iunie 2013

P7_TA(2013)0267

Politica regională ca parte a unor sisteme mai ample de sprijin din partea statului**Rezoluția Parlamentului European din 12 iunie 2013 referitoare la politica regională ca parte a unor sisteme mai ample de ajutoare de stat (2013/2104(INI))**

(2016/C 065/08)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 174 și următoarele din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care stabilesc obiectivul coeziunii economice, sociale și teritoriale și definesc instrumentele financiare structurale necesare pentru atingerea acestuia,
- având în vedere articolul 107 alineatul (3) literele (a) și (c) din TFUE, care prevăd eligibilitatea ajutoarelor de stat regionale pentru promovarea dezvoltării economice a anumitor zone defavorizate din Uniunea Europeană,
- având în vedere propunerea Comisiei din 6 octombrie 2011 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, care fac obiectul cadrului strategic comun, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (COM(2012)0496), astfel cum a fost modificată (COM(2013)0146),
- având în vedere Rezoluția sa din 17 ianuarie 2013 referitoare la modernizarea ajutoarelor de stat ⁽¹⁾,
- având în vedere Avizul nr. 2232/2012 din 1 februarie 2013 al Comitetului Regiunilor referitor la orientările privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European INT/653 din 26 martie 2013 privind piața internă și ajutoarele de stat regionale,
- având în vedere Liniile directe ale Comisiei privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013 ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 mai 2012 intitulată „Modernizarea ajutoarelor de stat în UE” (COM(2012) 0209),
- având în vedere decizia Comisiei C(2012)7542 în cazul SA 33243 Jornal de Madeira,
- având în vedere „Documentul serviciilor DG Concurență ce conține proiectul de orientări privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020”, întocmit de Comisie ⁽³⁾,
- având în vedere punctul 57 din Concluziile Consiliului European privind cadrul financiar multianual (7-8 februarie 2013 – Ajutoarele regionale) ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 1998 adresată statelor membre cu privire la legăturile dintre politica regională și politica din domeniul concurenței – consolidarea concentrării și coerenței acestora (COM(1998)0673),
- având în vedere hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele conexe T-443/08, T-455/08T, Mitteldeutsche Flughafen și Flughafen Leipzig/Halle/Comisia,
- având în vedere Comunicarea Comisiei, intitulată „Gândiți mai întâi la scară mică”: Prioritate pentru IMM-uri – Un „Small Business Act” pentru Europa” (COM(2008)0394),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0026.

⁽²⁾ JO C 54, 4.3.2006, p. 13.

⁽³⁾ Bruxelles, 2012 (fără dată).

⁽⁴⁾ EUCO 37/13, 8.2.2013, p. 22.

Miercuri, 12 iunie 2013

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare și Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0204/2013),
- A. întrucât Comisia derulează un proces de modernizare a ajutoarelor de stat (MAS) prin care se urmărește stimularea creșterii economice, abordarea prioritară a cazurilor importante și simplificarea, fluidizarea și accelerarea punerii în aplicare a normelor relevante;
- B. întrucât temeiul juridic al noilor propuneri, astfel cum se prevede la articolul 109 din TFUE, prevede doar consultarea Parlamentului, și nu procedura legislativă ordinară; întrucât Parlamentul nu are niciun cuvânt de spus în adoptarea orientărilor referitoare la ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020;
- C. întrucât nu s-a încheiat încă procedura legislativă ordinară referitoare la pachetul legislativ din domeniul politicii de coeziune privind fondurile structurale și de investiții europene pentru perioada 2014-2020;
- D. întrucât, cel mai frecvent, sistemele de ajutor de stat se materializează în granturi și subvenții, deduceri fiscale, scutiri, stimulente, credite preferențiale, garanții, rate preferențiale ale dobânzii și aporturi la capitalul propriu din partea autorităților naționale, regionale și locale și din partea entităților controlate de stat, precum și într-o varietate tot mai mare de parteneriate de tip public-privat;
- E. întrucât există o serie de norme și orientări privind ajutoarele de stat care se aplică la nivel regional, sectorial sau orizontal, iar alegerea tipului de ajutor aplicat aparține, într-o anumită măsură, statelor membre;
- F. întrucât, potrivit Comisiei, scopul orientărilor sale referitoare la ajutoarele regionale (OAR) este de a promova o piață unică competitivă și coerentă, minimizând, totodată, efectele de denaturare a concurenței implicate de ajutoare;
- G. întrucât ajutoarele de stat ar trebui să completeze și să fie coerente cu obiectivele altor politici ale UE, în special ale politicii de coeziune;
- H. întrucât aplicarea și interpretarea normelor privind ajutoarele de stat depind, într-o mare măsură, și de jurisprudența Curții de Justiție;
- I. întrucât existența unui mecanism care să asigure aplicarea și utilizarea eficace a ajutoarelor de stat în UE este una dintre condițiile ex ante generale prevăzute în pachetul de propuneri normative privind politica de coeziune pentru perioada 2014-2020;
- J. întrucât impactul ex post al ajutoarelor de stat și al controlului ajutoarelor de stat asupra statelor membre, regiunilor și autorităților locale, dar și asupra întreprinderilor, piețelor și economiei globale nu a fost evaluat suficient, după cum menționează Curtea de Conturi în raportul său intitulat „Procedurile Comisiei asigură o gestionare eficace a controlului ajutoarelor de stat?”⁽¹⁾;
- K. întrucât temerile legate de sarcinile administrative reprezintă principala preocupare a beneficiarilor în raport cu normele privind ajutoarele de stat sau politica de coeziune,

Coordonarea normelor privind ajutoarele de stat și a politicii de coeziune

1. salută proiectul de orientări ale Comisiei privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020 ca parte integrantă a programului de modernizare a ajutoarelor de stat (MAS); își reafirmă sprijinul pentru o abordare în care regulile de compatibilitate pentru evaluarea ajutoarelor de stat să se bazeze pe principii comune și să fie coerente cu Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare⁽²⁾ (GBER) și diversele orientări; favorizează adoptarea unor norme mai simple, previzibile și mai eficace privind controlul și aplicarea ajutoarelor de stat, bazate pe o analiză economică solidă;

⁽¹⁾ Raportul special nr. 15/2011 al Curții de Conturi: „Procedurile Comisiei asigură o gestionare eficace a controlului ajutoarelor de stat?”.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare) (JO L 214, 9.8.2008, p. 3).

Miercuri, 12 iunie 2013

2. consideră că punerea în aplicare a politicii de coeziune și a normelor privind sistemele de ajutoare de stat ca măsură de consolidare a investițiilor locale și regionale și a parteneriatelor de tip public-privat este deosebit de importantă pentru promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale, a dezvoltării regionale și locale, a creșterii inteligente, durabile și favorabile incluziunii și a creării de locuri de muncă; își exprimă, totuși, preocuparea cu privire la existența coerenței între normele privind ajutoarele de stat și utilizarea fondurilor structurale și de investiții europene; îndeamnă, așadar, Comisia să asigure coerența MAS cu reglementările privind politica de coeziune pentru perioada 2014-2020, astfel încât să nu existe variații majore în tratarea zonelor care aparțin aceleiași categorii de regiuni în cadrul politicii de coeziune;
3. regretă faptul că articolul 109 din TFUE – temeiul din tratat care permite reglementarea și, indirect, GBER – prevede doar consultarea Parlamentului, nu codecizia; consideră că acest deficit democratic nu poate fi tolerat; propune ca acest deficit să fie eliminat cât mai curând posibil, prin acorduri interinstituționale în domeniul politicii privind concurența, și să fie corectat cu ocazia următoarei modificări a tratatului; observă că proiectul Comisiei pentru o Uniune economică și monetară mai strânsă prevede propuneri de modificare a tratatului până în 2014; consideră că o asemenea propunere ar trebui să includă, printre altele, o propunere specifică de modificare a articolului 109 din TFUE pentru ca regulamentele menționate la articolul respectiv să fie adoptate în conformitate cu procedura legislativă ordinară;
4. încurajează Comisia să emită în continuare orientări neobligatorii în domeniul politicii privind concurența, mai ales referitoare la ajutoarele de stat, ținând cont în mod corespunzător de jurisprudența existentă a Curții de Justiție, pentru a asigura o anumită securitate juridică părților interesate;
5. subliniază faptul că rolul principal al controlului ajutoarelor de stat este să asigure condiții de concurență echitabile în cadrul unei piețe interne competitive și coerente; sprijină pe deplin obiectivul global al MAS de a adapta normele privind ajutoarele de stat la nevoia de a promova creșterea economică în UE; observă că este deosebit de oportun să se promoveze creșterea economică în regiunile cele mai defavorizate ale UE, reducându-se la minimum efectele de denaturare a concurenței implicate de ajutoare în cadrul pieței interne;
6. subliniază că normele privind ajutoarele de stat și obiectivele politicii de coeziune ar trebui să conducă la îmbunătățirea situației regiunilor și a zonelor celor mai defavorizate și că procesul MAS trebuie să reflecte obiectivele coeziunii în ansamblul UE, și anume să contribuie la dezvoltarea durabilă a regiunilor și să sporească bunăstarea; consideră că modernizarea normelor în materie de concurență trebuie să se bazeze pe înțelegerea impactului lor la nivel subnațional;
7. solicită Comisiei să garanteze că măsurile de promovare a unei creșteri inteligente, durabile și favorabile incluziunii prin intermediul ajutoarelor de stat sunt aplicate în condiții de coerență globală cu strategii credibile de consolidare bugetară pe termen lung; sugerează Comisiei să aibă în vedere într-o mai mare măsură legăturile dintre politicile privind ajutoarele de stat și supravegherea bugetară atunci când elaborează recomandările specifice fiecărei țări și solicită statelor membre să țină cont de aceste legături atunci când elaborează programele lor de stabilitate și de convergență și programele lor naționale de reformă; subliniază necesitatea unei simplificări a normelor și a unor ajutoare de stat mai puține, dar mai bine direcționate, ținând cont de faptul că ajutoarele de stat sunt concepute ca o excepție, și nu ca o regulă; subliniază necesitatea de a preveni și de a evita participarea statelor membre la o cursă a subvențiilor, în special în această perioadă de constrângeri bugetare importante din întreaga UE;
8. consideră că ajutoarele regionale pot juca un rol eficace numai dacă sunt utilizate moderat și proporțional, respectiv dacă sunt concentrate în regiunile cele mai defavorizate ale UE, unde este cea mai mare nevoie de ele; subliniază contribuția structurală a ajutoarelor la dezvoltarea regională, în special în contextul actual de criză economică profundă; invită Comisia să admită faptul că criteriul crizei, și anume „perturbările grave ale economiei unui stat membru” se aplică în continuare în economia reală, precum și în sectorul financiar, și să clarifice și să uniformizeze criteriile pentru efectuarea acestei evaluări;
9. constată că există o marjă de suprapunere între fondurile structurale ale politicii de coeziune și ajutoarele de stat pentru întreprinderi; evidențiază că o parte considerabilă a cheltuielilor din cadrul politicii de coeziune a UE din perioada 2014-2020 intră sub incidența GBER, și că, în acest context, sunt relevante nu doar OAR, ci și alte orientări cu caracter orizontal sau sectorial; constată că toate aceste instrumente de ajutoare de stat trebuie să fie armonizate atât între ele, cât și cu obiectivele politicii de coeziune, și că toate aceste norme ar trebui să asigure, în ultimă instanță, o cheltuie eficace a banilor publici și să promoveze creșterea;

Miercuri, 12 iunie 2013

10. constată importanța GBER în cadrul întregului proces MAS, întrucât o exceptare pe categorii de ajutoare de la cerințele de notificare poate reduce semnificativ sarcinile administrative pentru statele membre, permițând, în același timp, Comisiei să își concentreze resursele pe cazurile cele mai grave de denaturare a concurenței și să își ordoneze mai bine prioritățile în materie de control al respectării legislației; consideră, așadar, că proiectul privind noul regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare și setul său de principii comune ar fi trebuit să fie publicate de Comisie înaintea oricăror orientări specifice;

11. salută scopul declarat de Comisie în ceea ce privește procesul MAS de a spori claritatea, simplitatea și facilitatea principiilor; consideră că aceste principii ar trebui să fie bine coordonate cu alte politici ale UE și suficient de clare, previzibile și flexibile pentru a satisface necesitățile anumitor state membre și ale regiunilor acestora care se confruntă cu o perioadă de criză și cu dificultăți economice grave; reiterează faptul că recunoaște rolul ajutoarelor de stat și al investițiilor publice în soluționarea crizei economice și în realizarea obiectivelor în materie de creștere și de ocupare a forței de muncă; consideră, în această privință, că Comisia ar trebui să se asigure că intensitățile ajutoarelor stabilite în viitoarele OAR nu se aplică subvențiilor publice din fondurile structurale și de investiții europene; este preocupat de faptul că propunerea, în forma în care a fost publicată pentru consultare, nu este suficient de justificată și ar putea contraveni obiectivului simplificării;

Acoperirea teritorială a ajutoarelor de stat regionale pentru perioada 2014-2020

12. constată că, spre deosebire de alte tipuri de ajutoare de stat care pot fi acordate pe tot teritoriul UE, ajutoarele regionale ar trebui, prin definiție, să aibă o arie geografică de aplicare și o acoperire demografică limitate;

13. consideră că acoperirea geografică a noilor OAR pentru perioada 2014-2020 ar trebui totuși păstrată și ar trebui să depășească nivelul actual de 45 %, iar intensitatea ajutoarelor ar trebui menținută la nivelul actual, ținând seama de situația politică, economică și socială din statele membre, precum și de handicapurile naturale, geografice și demografice ale anumitor regiuni; evidențiază faptul că, în context mondial, economiile UE și SEA ar putea fi dezavantajate față de țările terțe care beneficiază de modele de ocupare a forței de muncă mai puțin severe sau de costuri inferioare, periclitan astfel atractivitatea celor dintâi; evidențiază faptul că, în regiunile defavorizate ale UE, ajustările necesare ale bilanțului în sectorul privat, reducerile finanțelor publice determinate de austeritate și incertitudinea economică subminează investițiile și accesul la finanțare, adâncind, astfel, disparitățile pe teritoriul regiunilor;

14. este de părere că noile norme nu ar trebui să aibă un impact restrictiv asupra investițiilor și dezvoltării regiunilor, pe măsură ce acestea trec din categoria regiunilor mai puțin dezvoltate în categoria regiunilor mai dezvoltate; recunoaște că este posibil ca anumite regiuni eligibile pentru ajutoare de stat în sistemul actual să nu îndeplinească criteriile geografice ale OAR în perioada următoare și ar putea fi astfel excluse din sistemul geografic; consideră că aceste regiuni ar trebui să beneficieze de un regim special de siguranță, similar celui aplicat regiunilor de tranziție în cadrul politicii de coeziune, care să asigure o coerență sporită între reglementările din domeniul politicii de coeziune pentru perioada 2014-2020 și normele privind concurența și să le permită statelor membre să facă față noii situații; în această privință, propune ca regiunilor plasate în categoria „a” în perioada 2007-2013 să li se acorde statutul predefinit de regiuni „c” pentru perioada 2014-2020; solicită Comisiei să asigure posibilitatea creșterii în consecință a intensității maxime a ajutoarelor în fostele regiuni „a”, inclusiv în regiunile afectate de efectul statistic, precum și în regiunile „c”;

15. subliniază rolul ajutoarelor de stat în economiile care au fost afectate deosebit de grav de criză și pentru care finanțarea publică din cadrul politicii de coeziune ar putea constitui singura sursă de investiții; propune, în acest context, să se analizeze posibilitatea unor derogări regionale specifice inclusiv în afara hărții ajutoarelor regionale, pentru a permite statelor membre să abordeze efectele crizei; observă că, pentru a stabili eligibilitatea pentru ajutoare de stat, Comisia va folosi ca bază perioada 2008-2010, în ceea ce privește dezvoltarea economică, și perioada 2009-2011, în ceea ce privește șomajul, deși anii respectivi nu pot fi folosiți deocamdată pentru a măsura impactul teritorial al perturbărilor cauzate de criză și de catastrofele naturale; solicită Comisiei să acționeze pe baza unor date mai recente și specifice; propune ca, pentru a se evita lacunele, Comisia să extindă valabilitatea OAR și hărți regionale actuale cu cel puțin 6 luni, deoarece noile hărți nu vor fi aprobate în timp util; salută intenția Comisiei de a efectua în 2017 o evaluare la jumătatea perioadei a hărților regionale ale regiunilor „c”;

16. solicită Comisiei să aibă în vedere efectele economice ale deciziilor sale privind ajutoarele regionale într-un context geografic mai amplu, deoarece regiunile de graniță pot concura cu SEE pentru amplasarea activităților economice; recomandă Comisiei să ia în considerare acest aspect în cadrul politicii de vecinătate a UE și în cadrul negocierilor cu țări candidate;

Miercuri, 12 iunie 2013

17. reamintește poziția Consiliului European care a solicitat Comisiei să aibă în vedere situația specială a regiunilor limitrofe regiunilor de convergență; subliniază, așadar, importanța unei abordări echilibrate a desemnării așa-numitelor zone „a” și „c”, cu scopul de a minimiza disparitățile în ceea ce privește intensitatea ajutoarelor dintre regiunile cu frontiere comune din diferite state membre; solicită Comisiei să se asigure că regiunile neeligibile pentru ajutoare de stat care se află la granița cu zone „a” din altă țară beneficiază de o alocație specifică din perspectiva tipului de acoperire „c”; consideră că, prin derogare de la plafonul global, această alocație ar trebui atribuită statelor membre pe lângă alocația destinată zonelor „c” predefinite și nepredefinite; insistă asupra faptului că diferența înregistrată în ceea ce privește intensitatea ajutoarelor între toate categoriile de regiuni și toate dimensiunile de întreprinderi ar trebui limitată la maximum 15 %;

18. atrage atenția Comisiei asupra situației regiunilor ultraperiferice și a regiunilor cu densitate mică a populației, precum și a regiunilor insulare; propune ajutoare de stat drept compensare corespunzătoare pentru caracterul lor insular, îndepărtat, suprafața redusă, relieful dificil, precum și limitările cauzate de climă și de dimensiunea pieței; solicită alinierea pachetului privind coeziunea legislativă cu ajutoarele de funcționare pentru cerințele în materie de politică a concurenței pentru aceste teritorii; reamintește reafirmarea clară de către Comisie în cadrul noilor OAR a caracterului nedegresiv și a principiului nelimitării în timp pentru ajutoarele de funcționare din aceste regiuni; solicită Comisiei să clarifice definiția pe care o dă ajutorului de stat acordat regiunilor ultraperiferice, cu referire specială la costurile de transport suplimentare;

19. solicită Comisiei să includă toate regiunile de nivel NUTS 2 alcătuite exclusiv din insule sau grupări de insule în lista „zonelor «c» predefinite” care intră sub incidența articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE;

20. propune ca statele membre să poată utiliza un set amplu de parametri pentru a determina dezavantajele regionale, astfel încât, pe lângă densitatea redusă a populației, atunci când se stabilește eligibilitatea spațială pentru ajutoare de stat să fie luate în considerare și alte criterii precum dezavantajele geografice, handicapurile demografice sau riscul de catastrofe naturale; consideră că ajutoarele de stat reprezintă o compensare legitimă a handicapurilor reprezentate de caracterul insular, caracterul îndepărtat și dimensiunea redusă a unui teritoriu și că această situație ar trebui să fie considerată un criteriu independent pentru a stabili acoperirea teritorială a ajutoarelor de stat regionale pentru perioada 2014-2020, astfel încât teritoriile insulare să își poată depăși handicapurile structurale și să se asigure condițiile pentru creșterea economică, socială și teritorială;

Constrângeri administrative ale normelor privind ajutoarele de stat în contextul politicii de coeziune

21. consideră că normele privind ajutoarele de stat ar putea fi aplicate mai bine în cadrul programelor politicii de coeziune dacă s-ar pune accentul pe ajutoare la scară largă și mai bine direcționate, simplificarea normelor, inclusiv a normelor de notificare, extinderea categoriilor orizontale prevăzute de regulamentul de abilitare⁽¹⁾ și a domeniului de aplicare al normelor privind exceptările pe categorii de ajutoare prevăzute de GBER; recomandă majorarea plafoanelor *de minimis*; observă că majorarea pragului *de minimis*, în special în sectorul agriculturii, al pescuitului și al transporturilor în regiunile ultraperiferice și în teritoriile insulare le-ar putea ajuta să-și egalizeze competitivitatea cu cea a regiunilor continentale;

22. își reiterează apelul adresat Comisiei de a furniza cu promptitudine orientări clare pentru clasificarea ca ajutor de stat în temeiul definiției de la articolul 107 alineatul (1) din TFUE, precum și criterii detaliate pentru diferențierea cazurilor importante de cele mai puțin importante în ceea ce privește ajutoarele de stat, așa cum s-a anunțat în foaia de parcurs privind modernizarea ajutoarelor de stat;

23. consideră că, având în vedere hotărârea Curții de Justiție în cauzele conexe *Mitteldeutsche Flughafen* și *Flughafen Leipzig/Halle/Comisia*, este important să se garanteze o aplicare corectă a normelor privind ajutoarele de stat în cadrul programelor politicii de coeziune care vizează proiecte de infrastructură utilizate pentru activități economice, astfel încât să nu se sporească sarcinile administrative suportate de autoritățile locale și regionale și/sau de entitățile lor publice; subliniază că punerea în aplicare a acestor proiecte nu ar trebui să fie pusă în pericol de normele exigente de gestiune financiară, inclusiv de normele în materie de dezangajare aferente politicii de coeziune și de practica privind reclamațiile din cadrul procedurii ajutoarelor de stat;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 994/98 al Consiliului din 7 mai 1998 (JO L 142, 14.5.1998, p. 1).

Miercuri, 12 iunie 2013

24. pentru a asigura o abordare simplificată, dar coerentă, solicită din nou să se clarifice evaluarea ajutoarelor de stat acordate de statele membre în temeiul Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare, întrucât acestea vor prezenta dificultăți specifice nu numai pentru IMM-uri, ci și pentru autoritățile locale și regionale și pentru entitățile lor în cadrul programelor politicii de coeziune pentru perioada 2014-2020; subliniază că simplificarea nu ar trebui să se facă în detrimentul controlului punerii în aplicare;

25. subliniază că, în conformitate cu condițiile generale ex ante aplicabile ajutoarelor de stat în cadrul politicii de coeziune, Comisia ar trebui să adopte o abordare mai proactivă față de cazurile de ajutor de stat, în special atunci când se înregistrează o creștere a dimensiunii și a obiectului ajutoarelor scutite de obligația de notificare; susține opinia Curții de Conturi potrivit căreia Comisia ar trebui să realizeze acțiuni de sensibilizare cu privire la obligația de notificare, să promoveze bunele practici, să furnizeze informații clare privind diferitele tipuri de notificări, să publice, pe pagina sa de internet privind concurența, o secțiune actualizată regulat conținând răspunsuri la întrebările frecvente și să înființeze un birou de asistență care să răspundă la întrebări referitoare la interpretarea orientărilor;

26. consideră că statele membre și regiunile ar trebui să își coordoneze mai bine activitățile cu Comisia, atât din punct de vedere al calității, cât și al termenelor aplicabile informațiilor pe care le prezintă și notificărilor pe care le pregătesc; solicită statelor membre să asigure aplicarea corespunzătoare a condițiilor ex ante privind ajutoarele de stat în cadrul politicii de coeziune, precum și o mai bună conformitate cu normele privind ajutoarele de stat la nivel național;

27. solicită Comisiei și statelor membre să își orienteze în mod specific campaniile de informare referitoare la normele privind ajutoarele de stat către organismele regionale și locale, întrucât multe dintre acestea au acordat ajutoare de stat doar ocazional și, prin urmare, nu cunosc în totalitate normele aplicabile; solicită Comisiei să aibă în vedere acest aspect în evaluarea condițiilor ex ante aplicabile ajutoarelor de stat în statele membre;

28. solicită Comisiei să se asigure că obligațiile administrative, juridice și legate de transparență aferente aplicării normelor de modernizare a ajutoarelor de stat sunt cât mai clare posibil; consideră că anumite norme nou-propuse în proiectul de OAR pentru perioada 2014-2020 – precum scenariile contrafactice, dovada clară a impactului ajutoarelor asupra opțiunii de investiții sau condiția ca lucrările din cadrul proiectului să nu înceapă înainte ca autoritățile publice să ia o decizie privind acordarea ajutoarelor – pe care Comisia dorește să le aplice în perioada următoare atât întreprinderilor care solicită stimulentele, cât și statelor membre și structurilor administrației subnaționale, nu sunt compatibile cu principiul simplificării și cu reducerii birocrăției promovate în politica de coeziune și în alte politici naționale și ale UE; reiterează faptul că aceste norme pot conduce la excluderea anumitor proiecte de la ajutoarele pentru investiții sau la renunțarea la astfel de proiecte; consideră că impunerea unei evaluări periodice a oportunității ajutoarelor de stat în regiunile ultraperiferice ar periclita securitatea și previzibilitatea necesare pentru ca investitorii și întreprinderile să caute oportunități de piață în aceste regiuni;

Atractivitatea regiunilor și normele privind ajutoarele de stat

29. subliniază că importanța asigurării unor norme clare și simple privind ajutoarele de stat regionale și sectoriale pentru a atrage investiții străine directe în UE și în regiunile sale și pentru a asigura competitivitatea lor la nivel mondial, precum și coeziunea lor economică, socială și teritorială;

30. salută noile norme propuse privind transparența (punctele 127 și 128 din proiectul de orientări); încurajează statele membre să se conformeze acestor norme și să publice pe o pagină de internet centrală informații complete și exacte cu privire la ajutoarele acordate;

31. solicită Comisiei să faciliteze și să clarifice accesul la ajutoarele de stat pentru IMM-urile din regiunile cele mai defavorizate, recunoscând importanța acestor entități pentru dezvoltarea regională; în același timp, solicită Comisiei să intensifice eforturile de control în cazurile de dimensiuni mai mari, cu un potențial mai mare de denaturare;

32. recunoaște problemele indicate de Comisie legate de ajutoarele pentru investiții acordate marilor întreprinderi, având în vedere că dovezile sugerează lipsa unui efect de stimulare; consideră că, deși ajutoarele de stat ar trebui acordate în primul rând IMM-urilor, nu se justifică excluderea marilor întreprinderi, o categorie care include și întreprinderile familiale care depășesc definiția IMM-urilor sau întreprinderile de dimensiune intermediară, de la normele privind ajutoarele de stat în zonele ce fac obiectul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, ținând seama de contribuția lor la ocuparea forței de muncă, de lanțurile de aprovizionare pe care le creează împreună cu IMM-urile, de implicarea lor comună în inovare, cercetare și dezvoltare, precum și de rolul lor pozitiv în combaterea crizei economice; este de părere că prezența marilor

Miercuri, 12 iunie 2013

întreprinderi este adeseori esențială pentru succesul IMM-urilor, care beneficiază de existența clusterelor conduse de mari companii, precum și de activitățile de subcontractare ale acestora; reamintește faptul că însăși Comisia a recunoscut contribuția investițiilor marilor întreprinderi la crearea de reacții în lanț și la facilitarea accesului UE pe piețele mondiale; subliniază faptul că o decizie de excludere a marilor întreprinderi în zonele din categoria „c” ar putea conduce la pierderea de locuri de muncă, la reducerea activității economice din regiunile respective, la scăderea competitivității regionale și a atractivității pentru investițiile străine, precum și la mutarea companiilor în alte regiuni din interiorul sau din afara UE; consideră, prin urmare, că astfel de întreprinderi ar trebui să rămână eligibile pentru ajutoarele de stat în zonele din categoria „c”, făcând obiectul unei examinări amănunțite în urma notificării individuale și al unor criterii adiționale de compatibilitate referitoare la efectul de stimulare și la contribuția la dezvoltarea regională prin intermediul clusterelor și al subcontractării;

33. consideră că eligibilitatea marilor întreprinderi pentru acordarea de stimulente sub formă de ajutoare de stat ar trebui să fie stabilită nu doar în funcție de dimensiunea întreprinderii sau de sectorul în care activează, ci și în funcție de numărul estimativ al locurilor de muncă ce ar putea fi create și menținute datorită stimulentei, de calitatea și sustenabilitatea acestor locuri de muncă sau ale proiectului vizat, precum și de efectele pe termen lung pentru dezvoltarea regiunii în cauză, inclusiv de aspectele sociale; subliniază faptul că, în conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre, regiunile implicate și autoritățile locale sunt cele care ar trebui să decidă care proiecte prezintă cel mai mare potențial de a atinge obiectivele politicilor UE;

34. împărtășește opinia Comisiei, conform căreia ar trebui să se evite situația în care ajutoarele de stat conduc la relocalizarea unei activități de la un amplasament la altul în cadrul SEE; cu toate acestea, își exprimă rezervele cu privire la proiectele de puncte 24-25 și 122-124, considerându-le insuficient complementare cu politica de coeziune și incompatibile cu obiectivul privind simplificarea; constată îndeosebi că perioada de doi ani este neîndoielnic arbitrară și că această normă ar putea fi imposibil de pus în aplicare, deoarece va fi dificil de demonstrat orice legătură de cauzalitate, precum și existența unui plan pentru următorii doi ani; este preocupat că această normă poate favoriza întreprinderile non-europene în detrimentul celor europene și poate determina relocarea în afara SEE a unei activități care ar putea fi în schimb atrasă prin intermediul ajutoarelor regionale în zonele asistate;

35. observă riscurile relocalizării întreprinderilor care beneficiază de ajutoare de stat, atât în interiorul, cât și în exteriorul Uniunii Europene, riscuri foarte reale pentru regiuni; observă clauza de salvagardare propusă de Comisie, care ar obliga întreprinderile să mențină investițiile și locurile de muncă create în zona în care a fost acordat ajutorul, în caz contrar acestea trebuind să ramburseze ajutorul respectiv; atrage atenția Comisiei asupra negocierilor curente privind reglementările din domeniul politicii de coeziune pentru perioada 2014-2020 și solicită alinierea perioadelor prevăzute în cadrul politicii de coeziune și al politicii privind concurența pentru menținerea investițiilor și a locurilor de muncă de către întreprinderile care beneficiază de fonduri ale UE/ajutoare de stat;

36. de asemenea, își exprimă îndoiala cu privire la ineligibilitatea pentru ajutoare regionale a „întreprinderilor aflate în dificultate în sensul Liniilor directe comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate” (punctul 11 din proiectul de orientări); este de părere că întreprinderile în curs de restructurare nu ar trebui să facă obiectul unor măsuri mai exigente, îndeosebi având în vedere că o evaluare negativă a priori a solicitărilor de ajutor din partea acestor întreprinderi poate determina relocarea lor în afara UE; subliniază că restructurarea responsabilă a unei întreprinderi în actualul context economic, nesigur și în permanentă schimbare, reprezintă principala măsură de garantare a caracterului durabil pe termen lung al investițiilor, al locurilor de muncă și al creșterii; constată că norma propusă, astfel cum a fost formulată, nu numai că contravine principiului privind sprijinirea întreprinderilor afectate de criza economică din regiunile asistate, ci este și imposibil de pus în aplicare, având în vedere că orientările respective nu conțin în mod explicit nicio definiție exactă a întreprinderilor aflate în dificultate; reamintește Rezoluția sa din 15 ianuarie 2013 conținând recomandări adresate Comisiei privind informarea și consultarea lucrătorilor, anticiparea și gestionarea restructurărilor⁽¹⁾, prin care solicita un act legislativ privind aspectele respective, și solicită Comisiei să acționeze fără întârziere;

37. este convins că este esențial să se mențină o anumită marjă de flexibilitate în ceea ce privește revizuirea orientărilor, astfel cum se menționează la proiectul de punct 177, pentru a permite orice modificare necesară viitoare, dat fiind că aceste orientări sunt elaborate pentru a fi în vigoare pentru o perioadă de 7 ani;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0005.

Miercuri, 12 iunie 2013

o
o o

38. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

P7_TA(2013)0268

Raportul anual privind politica din domeniul concurenței

Rezoluția Parlamentului European din 12 iunie 2013 referitoare la Raportul anual privind politica UE în domeniul concurenței (2012/2306(INI))

(2016/C 065/09)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolele 101, 102 și 107,
- având în vedere raportul Comisiei privind politica în domeniul concurenței în 2011 (COM(2012)0253) și documentul de lucru aferent al serviciilor Comisiei (SWD(2012)0141),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor în domeniul concurenței prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (Regulamentul CE privind concentrările economice) ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 octombrie 2008 privind aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor adoptate în legătură cu instituțiile financiare în contextul actualei crize financiare mondiale ⁽³⁾ (Comunicarea privind sectorul bancar),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 decembrie 2008 intitulată „Recapitalizarea instituțiilor financiare în contextul actualei crize financiare: limitarea ajutorului la minimumul necesar și garanții împotriva denaturărilor nejustificate ale concurenței” ⁽⁴⁾ (Comunicarea privind recapitalizarea),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 februarie 2009 privind tratarea activelor depreciate în sectorul bancar comunitar ⁽⁵⁾ (Comunicarea privind activele depreciate),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 iulie 2009 privind restabilirea viabilității și evaluarea măsurilor de restructurare luate în sectorul financiar, în contextul crizei actuale, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat ⁽⁶⁾ (Comunicarea privind restructurarea),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 17 decembrie 2008 privind un cadru comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice ⁽⁷⁾ (Cadrul temporar original),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 1 decembrie 2010 privind un cadru temporar al Uniunii pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice” (noul cadru temporar), care a expirat la 31 decembrie 2010 ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ JO L 1, 4.1.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO C 270, 25.10.2008, p. 8.

⁽⁴⁾ JO C 10, 15.1.2009, p. 2.

⁽⁵⁾ JO C 72, 26.3.2009, p. 1.

⁽⁶⁾ JO C 195, 19.8.2009, p. 9.

⁽⁷⁾ JO C 16, 22.1.2009, p. 1.

⁽⁸⁾ JO C 6, 11.1.2011, p. 5.